

Salezijanski VESTNIK

Potolazena Marija

Strokovni simpozij

Rudi Borštnik v Albaniji

595

MAJ–JUNIJ

3

2015

GLASILO ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO IN PRIJATELJE DON BOSKA

Prepoln avto

■ Janez Vodičar

Prvič so me tu, v Afriki, vzeli na podružnico, kjer si z angleščino ne moreš kaj dosti pomagati. Velikonočni ponedeljek, ko si pri nas vzamemo čas za obiske in rečemo, da gremo v Emavs, je bil tudi zame nekakšno romanje.

Najprej v avtu z duhovnikom domačinom, ki je užival v vožnji, ko je videl, kako se držim za vse, kar je mogoče prijeti. So ceste, kjer ni dovolj le varnostni pas. Spet je, na srečo kmetov, začelo deževati. Že tako ne veš dobro, kje je cesta, v dežju še manj. Mojega voznika ni nič motilo, da so vse šipe zarošene. Niti poskusil ni vključiti sušenja prednjih. Sem se moral kar sam potruditi, da sem vsaj malo videl. Vmes sva pobrala še nekaj ljudi, ki so šli v dežju in blatu k maši. Bilo je konec razumevanja, saj so prekopili na svahili in sem se res znašel v popolnoma tujem svetu. Sem ter tja sem ujel kakšno besedo, a tako in tako nisem utegnil poslušati, saj sem moral paziti, da me ni odneslo s sedeža, ko smo po jarkih, ki jih je naredil dež in zakrilo blato, pogosto poleteli ali pa drseli kot po snegu.

Prva maša je z odraslim zborom. Ne vem, kako je mogoče ob takem blatu in tako majhnih hiškah imeti urejene obleke. Vsi pevci so bili v modrih uniformah in zgledno čisti. Maša je ob plesu in petju povzdigovala velikonočno praznovanje. Druga maša je bila z otroškimi zborom. Če so starejši pevci vztrajali ob majhnih električnih orglah, na katerih so najprej vključili ritem z bobni, so bili otroci bolj izvirni. Prinesli so boben, na katerega je udarjalo toliko otrok, kolikor se jih lahko zvrsti okoli njega. Petje je bilo glasno in polno nekakšnega afriškega vriskanja. Ob plesu so pozabili, da zunaj dežuje, da bo treba spet v blato. Sam sem lahko le občudoval bose ministrante in malo pomagal z nekaj besedami, ki so me jih naučili v svahiliju.

Po maši so najin avto obkrožili otroci. Hoteli so se peljati z nami. Najprej je sledilo dolgo pregovarjanje. Zdelo se mi je, da jih domači duhovnik ne želi peljati. A sem kmalu ugotovil, da gre za igro, ki so jo otroci že vajeni, in vedo, da je to dobra vaja v pregovarjanju. Po besednem razčiščevanju sva odprla vsa mogoča vrata in le čudil sem se, kako je mogoče toliko otrok spraviti v tako majhen avto. Večina je bilo stojišč, a to jih ni motilo, četudi sva morala z močjo zapahnuti vrata, saj bi drugače kakšen ostal zunaj. Samo speljali smo in že so se oglasili z zadnjo mašno pesmijo, ki v močnem ritmu uporablja bolj malo besed. Pesem, ki vseskozi ponavlja: veselite se. Samo predstavljate si lahko, kaj so uporabljali namesto bobna. Kljub temu, da sem imel občutek, da bom oglušel, sem se s pogledom na voznika, duhovnika, ki je prav tako prepeval z njimi in v ritmu udarjal po volanu, počasi prepustil petju. Iz otroških ust je brez premora prihajala hvalnica velikonočnemu veselju; še ko so poskakali v blatno cesto sredi vasi, so sredi dežja peli in mahali v slovo. Otroci, ki v šolo hodijo z enim zamaščenim zvezkom, imajo le eno obleko, nekakšno šolsko uniformo, jedo to, kar zraste na domačem vrtu, zmorejo iskreno, glasno veselje. Le eno sem si lahko želel – da bi jih ne pokvarili. Iskreno jim želim možnosti šolanja, pitne vode, malo bolj pestro prehrano in varno življenje, a še bolj jim želim, da bi ohranili to pristno velikonočno veselje.

VSEBINA

- 3 UVODNIK**
- 4 S POTI**
Marija Potolažena
- 7 ROMARSKI SHODI**
- 8 MOLIVCI**
Blagor čistim v srcu,
kajti Boga bodo gledali
- 9 JUBILEJ 2015**
Strokovni simpozij
- 10 MOJ POGLED**
Yolo
- 11 MARIJA**
Blagor ...
- 12 NA STRANI MLADIH**
Posameznik stopi korak
nazaj, da ekipa lahko
naredi korak naprej
- 14 MISIJONI**
Rudi Borštnik
- 16 NOVICE**

uvodnik

Vse je naredila Marija

»Ob svojem času boš vse razumel.« S tem odgovorom se je moral zadovoljiti devetletni Janez Bosko, ko mu je Marija v skrivnostnih sanjah pokazala prihodnje polje dela. Pred seboj je videl divje zveri. Janez, ki je že imel dvignjene pesti, da bi utišal in ukrotil tisto divjo množico, je dobil še nauk: »Ne s pestmi, ampak z ljubeznijo!« In res, zveri so postale krotka jagnjeta.

To pomlad prihaja med nas sveža predstavitev don Boskovega življenja: muzikal ZA VAS ŽIVIM. Prizor, ki prikaže te pomenljive sanje, je zelo nagovarjajoč. Preobrazbo mladih razgrajačev v vzgojene fante Janez spremlja pod Marijinim plaščem, z nebeško Pomočnico. Ona mu ni le naročila, kako naj pristopi. Bila je z njim!

Don Bosko je bil življenjsko povezan z Marijo. Ona je tista, ki ga je kot devetletnega prijela za roko, da bi ga uvedla v poklic očeta mladih, apostola in vzgojitelja in ga na tej poti usmerjala vse življenje. Od takrat naprej se v njegovem življenju ni zgodilo nič pomembnega brez Marije.

Ob pogledu na svojo življenjsko zgodbo je gajnen uvidel: »Vse je naredila Marija! In če bi imel še več vere, bi lahko storil še več.«

Lep majnik z Marijo!

S. DAMJANA TRAMTE, HMP
PREDSTOJNICA HČERA MARIJE POMOČNICE

Marija Potolažena

■ Marko Suhoveršnik

Najstarejše, najpomembnejše in najbolj obiskano turinsko Marijino svetišče je cerkev Marije Tolažnice, bolj znane pod imenom Consolata. Če se je v don Boskovem času nahajalo na obrobju Torina, je danes med obveznimi postanki ob obisku tega mesta. Nahaja se v bližini Valdocca, a takoj priznam, da še sedaj ne vem natančno, v katero smer je treba zaviti. Včasih si si lahko pomagal vsaj s Turinčani, saj so vsi vedeli, kje je glavno mestno svetišče, a v današnji multi-kulti družbi tudi to ni več gotovo. Zato pa so zemljevidi oz. mobilne aplikacije!

Najprej razjasnimo samo ime. Tudi Turinčani sami pod tem imenom pojmujejo Marijo, ki tolaži svoje vernike in vse, ki se k njej zatekamo. V izvorniku pa ime pomeni Marija Potolažena. Marijo je potolažil sam Bog v njeni skrbi za svojega sina Jezusa. Le katera človeška tolažba bi jo sicer ohrabila na tej poti? Zato je toliko večji zgled za nas, da se po njej zatekamo k Bogu po tolažbo in pomoč.

Svetišče je zanimivo že zaradi tega, ker je zelo »razgibano«. Sestavljeno je namreč iz treh cerkva, zato odraža zgodovinsko pestrost in duhovno širino. Na njenem mestu je stalo že predkrščansko svetišče, na ruševinah katerega je v 5. stoletju dal prvi turinski škof sv. Maksim zgraditi majhno cerkev sv. Andreja s kapelo, v kateri se je nahajala Marijina podoba. Ob cerkvi so v prihodnjih stoletjih dogra-

dili samostan, ki je še utrdil marijansko pobožnost.

V dobi baroka so cerkvi sv. Andreja dozidali večji ovalni prostor in tako popolnoma spremenili svetišče. Znani piemontski umetniki so prostore dopolnjevali in krasili s trenutnimi umetniškimi smernicami. Danes svetišče sestavljajo cerkev sv. Andreja, v kateri se nahajajo posmrtni ostanki sv. Jožefa Cafassa, don Boskovega duhovnega spremljevalca in sodelavca,

1
Foto: M. Suhoveršnik

ovalna cerkev s podobo Marije z Jezuščkom in iz kripe spremenjena kapela milosti, v kateri se nahaja podoba Marije Potolažene.

Seveda so svetišče poleg preprostih domačinov in romarjev obiskovale mnoge učene in kronane glave tja do svetniških duš, kakršen je bil don Bosko. V letih 1845 in 1846 se je don Boskov oratorij še naprej selil iz cerkve v cerkev, kjer so opravljali bogoslužne dejavnosti, saj so množice otrok podili od vsepovsod. Med najbolj obiskanimi je bila prav cerkev Marije Tolažnice. Sem so mladi iz oratorija prihajali molit za don Boska in Mariji dajat zaobljube vseh vrst, ko je julija 1846 nevarno zbolel. V kapeli milosti je don Bosko 25. novembra 1856, ob smrti mame Marjete, daroval sveto mašo.

Don Bosko in mladi so s svetiščem Marije Tolažnice ostali povezani tudi po ustalitvi v Valdoccu in velikim razvojem oratorija ob cerkvah sv. Frančiška Saleškega in Marije Pomočnice. Fantje iz oratorija so bili »redne stranke« ob praznikih svetišča, kamor so romali tudi z oratorijsko godbo. Sem so se zatekali tudi v osebnih molitvah in prošnjah.

Znan je dogodek nekega oratorijanca, ki se je bal, da bi don Bosko zvedel za njegove slabosti in napake in zato poiskal »izvirno« zamisel, da se bo šel spovedat v bližnjo cerkev Marije Tolažnice. Nadvse zgodaj se je odpravil in pokleknil v spovednico s priznanjem, da se v Valdoccu boji spovedati, saj lahko naleti na don Boska, ki bi tako izvedel za njegovo slabo

stran. Glas spovednika ga je spodbudil k iskreni spovedi, a fant je z grozo spoznal, da je za spovedno mrežo nihče drug kot don Bosko sam. Le kako ni vedel, da je don Bosko leta in leta redno spovedoval pri Mariji Tolažnici? Vse se je

dobro končalo, fant pa se je prav tako še leta spovedoval pri don Bosku, le da mu za to ni bilo več potrebno hiteti v bližnje svetišče Marije Tolažnice, saj je imel don Boska na dosegu roke v valdoškem oratoriju.

1 Svetišče Marije Tolažnice v Turinu

2 Notranjost svetišča

3 Glavni oltar

Vem, da je zame bolezen največja milost

Ivan Zupan (1923–2015)

Ivan Zupan se je kot najstarejši med petimi otroki rodil v vasi Podlipovica, župnija Kolovrat, 27. maja 1923 (istega dne kot bl. Alojzij Grozde) očetu Ivanu in materi Jožefi. Teden dni po rojstvu je prejel sv. krst. Ko je imel dve leti, so se preselili v Čemšenik; tu je ob koncu 1. razreda po rokah škofa Jegliča prejel zakrament sv. birme, leto dni pozneje pa še prvo sv. obhajilo.

Leta 1936 je kot 13-leten fant odšel v salezijanski zavod v Veržej. Tu je obiskoval gimnazijo, izpite pa ob koncu leta opravljal na državni gimnaziji v Murski Soboti. V Veržeju se je tudi odločil, da postane salezijanec. Takole utemeljuje to odločitev: »Moj odgovor je bil sad dveh neizpodbitnih dejstev: prvo je bilo duhovno ozra-

čje v zavodu: po eni strani je vladal prijeten družinski duh, po drugi pa globoka zakramentalna in marijanska vzgoja. Drugo dejstvo pa je bila molitev in resno versko življenje v domači družini!«

Ob začetku 2. svetovne vojne je v gradu Škrljevo (župnija Šentrupert na Dol.) vstopil v salezijanski noviciat ter 10. septembra 1942 izpovedal prve zaobljube. Burne vojne razmere so bile tudi zanj leta velikih preizkušenj. Proti koncu vojne ga je pot vodila proti Italiji, kjer je v Turinu nadaljeval bogoslovne študije. Sredi leta 1947 je odšel v Argentino. V Cordobi je nadaljeval pot salezijanskega poklica, izpovedal večne zaobljube (1948) in 25. novembra 1951 prejel duhovniško

posvečenje. Ob pogledu na svoj duhovni poklic g. Ivan razmišlja takole: »Vem, da mi še veliko kreposti in raznih lastnosti manjka, toda to me ne plaši, ker vem, da Bog, ki si izbere najslabše orodje za svoje delo, da tudi pomoč, da svoj namen dosežemo!« Nekaj mesecev po novi maši je odšel v Bolivijo, kjer je kot misijonar 20 let deloval v petih salezijanskih vzgojnih ustanovah.

Spodbujen zaradi materine bolezni se je l. 1971 vrnil v domovino; najprej se je za eno leto ustavil na Opčinah pri Trstu, potem pa 43 let opravljal najrazličnejše naloge v raznih salezijanskih skupnostih po Sloveniji: bil je magister dvema skupinama salezijanskih novincev v Želimljem, požrtvovalen spovednik, hišni duhovnik pri sestrah hčerah Marije Pomočnice na Bledu, pomagal na raznih župnijah, imel je številne duhovne obnove, duhovne vaje, predavanja in konference. Predvsem pa je bil g. Ivan zavzet pri delu na področju animacije salezijanske družine: velja za ustanovitelja salezijanskega *molitvenega združenja za duhovne poklice* (l. 1975). Konec maja 1977 je organiziral prvi molitveni dan za duhovne poklice na Rakovniku, ki je postal tradici-

onalen. Pri delu za poklice poudarja: »Mislim, da bomo še in še morali uporabljati dva duhovna stebra poklicne pastorale: molitev in osebno svetost!« On je začetnik svetne ustanove *Don Boskovih prostovoljk* v Sloveniji. Več let je bil voditelj salezijancev sotrudnikov. V 'življenje je priklical' in potem pospeševal ustanovo *Združenje Marije Pomočnice*. Pomagal je pri oživitvi *Serra Kluba* v Sloveniji, poleg tega pa organiziral in pospeševal še razne druge duhovne skupine: *Prijateljice Betanije*, skupino posvečenih *Neskončni Ljubezni*, *Binkoštno dvorano*, *Marijino legijo* ...

Dvanajst let je g. Ivan deloval v Mariboru, kjer si je zelo prizadeval za to, da bi v Sloveniji končno postavili tudi prvo cerkev posvečeno sv. Janezu Bosku. Ko pa je njegovo zdravje že precej opešalo, je v duhu pokorščine leta 2011 odšel v skupnost za bolne in ostarele sobrate na Trstenik: odslej je bilo njegovo poslanstvo: molitev, žrtev, blagost, vdanost v trpljenje, podarjen nasmeš obiskovalcem. Ob misli na svojo bolezen je zapisal: »Vem, verujem, da je zame bolezen največja milost!«

G. Ivan je mirno zaspal v Gospodu na 4. postno nedeljo ('nedeljo veselja') 15. marca 2015 med svojimi sobratimi na Trsteniku. Pogreb je bil v njegovi rojstni župniji Čemšenik, pogrebne svečanosti pa je v polni cerkvi ob somaševanju več duhovnikov vodil novoimenovani mariborski nadškof Alojzij Cvikl.

Janez Potočnik SDB

Romarski shodi ob prazniku Marije Pomočnice 2015

Celje – Don Boskov center

10. maj (nedelja): Ob 15.00 bo sv. maša ob desetletnici ustanovitve župnije bl. Antona Martina Slomška ter romarski shod ob prazniku Marije Pomočnice. Slovesnost bo vodil celjski škof dr. Stanislav Lipovšek.

Ljubljana Rakovnik

23. maj (sobota)

- 1. Molitveni dan za duhovne poklice od 9.00 do 12.30. Ob 9.00 začetek z molitveno uro za duhovne poklice. Sklep s sveto mašo, ki jo bo vodil salezijanski predstojnik Janez Potočnik.
- 2. Vigilija ob 20.00. Sveta maša pri lurški kapeli, nato procesija s kipom Marije Pomočnice in svečkami v cerkev. Somaševanje bo vodil jezuitski provincial p. Bresciani.
- 3. Večerno bedenje ob Mariji. Po maši bo nekajurno bedenje ob Mariji: pesmi, molitvena ura, adoracija pred Najsvetejšim, osebna molitev ... Ob 0.30 sklep bedenja s sv. mašo.

24. maj (nedelja)

- Sv. maše bodo ob: 7.30, 9.00, 10.30, 15.00 in 18.30.
- 4. Osrednji romarski shod bo ob 15.00: procesija s kipom Marije Pomočnice. Somaševanje bo vodil ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Stanislav Zore. Prepeval bo župnijski pevski zbor Lj. Rakovnik. Vabljene narodne noše.

Veržej

23. maj (sobota), 19.00: Vigilija – sv. maša v Marijanišču in procesija s kipom Marije Pomočnice v župnijsko cerkev.

24. maj (nedelja), 14.30: Molitev za duhovne poklice v župnijski cerkvi, ob 15.00 slovesna procesija s kipom Marije Pomočnice po ulicah Veržeja, nato sv. maša na dvorišču Marijanišča. Slovesnost vodi upokojeni nadškof dr. Marjan Turnšek, sodelujejo otroški pevski zbori Pomurja.

Salezijanci zlatomašniki

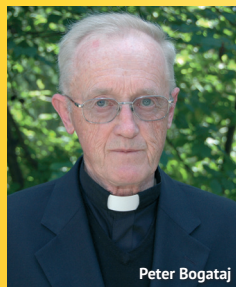
bodo obhajali zlatomašni jubilej v naslednjih župnijah:

Peter Bogataj: Lj. Kodeljevo, 28. junija ob 10.00.

Franc Burja (živi v Argentini): Brdo pri Lukovici, 7. junija.

Štefan Alojzij Ferenčak: Odranci, 28. junija, ob 10.00

Jože Vidic: Besnica, 17. maja, ob 15.00.

Peter Bogataj

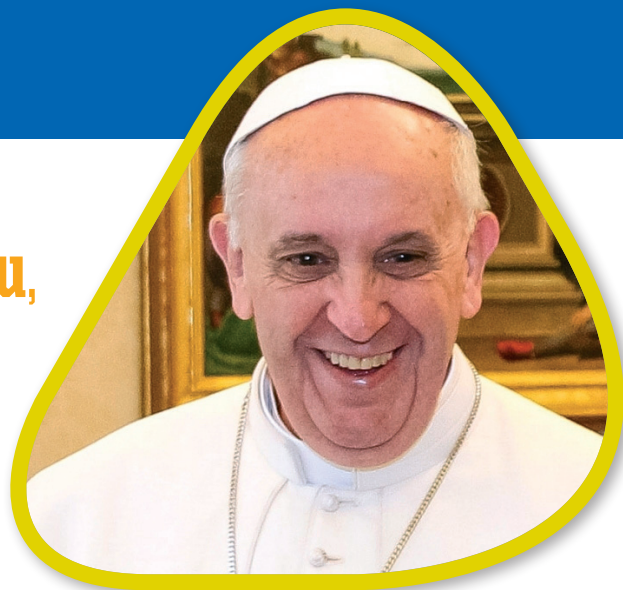
Štefan Alojzij Ferenčak

Jože Vidic

»Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali«

■ pripravil Ivan Turk

Dragi mladi in vsi, ki si prizadevate za duhovne poklice! Vesoljna Cerkev, zlasti salezijanska družina, letos obhaja 200-letnico rojstva sv. Janeza Boska, očeta in učitelja mladine in velikega vzgojitelja duhovnih poklicev.

Prav na god sv. Janeza Boska, 31. 1. 2015, je papež Frančišek napisal Poslanico za XXX. svetovni dan mladih 2015 z naslovom šestega blagra »Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali« (Mt 5,8), v kateri spodbuja k razmisleku o poklicanosti mladih v družinsko, duhovniško ali redovniško življenje.

Na začetku Poslanice papež mladim govori o hrepenenju po sreči in pravi: »Da, dragi mladi, iskanje sreče je skupno vsem osebam vseh časov in vseh starosti. Bog je položil v srce vsakega moškega in vsake ženske neustavljivo hrepenenje po sreči, po popolnosti. Ali ne čutite, da so vaša srca nemirna in v stalnem iskanju dobrega, ki more odžejati vašo žejo po neskončnem?«

V nadaljevanju papež razloži »Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali«. Za hebrejsko kulturo je srce središče čustev, misli in namenov človeške osebe. Če nas Sveto pismo uči, da Bog ne gleda na videz, temveč v srce, lahko rečemo tudi, da Boga moremo videti, če izhajamo iz svojega srca. Srce povzame človeško

bitje v svoji celovitosti ter enosti telesa in duha, v svoji sposobnosti ljubiti in biti ljubljen.

Papež vabi, naj iščemo Gospodovo obličje. Srečanje z Bogom v molitvi, ob branju Svetega pisma, v zakramentu pokore in v bratskem življenju vam bo pomagalo, da boste bolje poznali Gospoda in sami sebe. Kakor se je zgodilo učencema v Emavsu pri lomljenju kruha (prim. Lk 24,13–35), tako bodo zaradi Jezusovega glasu žarela vaša srca. Odprle se bodo vaše oči, da boste prepoznali njegovo prisotnost in tako odkrili načrt ljubezni, ki ga ima za vaše življenje.

Dragi mladi, nekateri med vami čutijo ali bodo čutili Gospodov klic v zakon, da oblikujejo družino. Danes mnogi mislijo, da ta klic ni v modi, toda to ni res! Prav zato celotna cerkvena skupnost živi posebno obdobje premišljevanja o klicu in poslanstvu družine v Cerkvi in sedanjem svetu. Poleg tega vas vabim, da premislite o klicu v redovno življenje ali duhovništvo. Kako lepo je videti mlade, ki objamejo klic, da se popolnoma podarijo Kristu-

su v služenju njegovi Cerkvi! S čisto dušo vprašujte sami sebe in ne bojte se tega, kar vas prosi Bog! Ko boste odgovorili »DA« Gospodovemu klicu, boste postali nova semena upanja v Cerkvi in družbi ...

Ne pozabite: Božja volja je vaša sreča! Imejte pogum biti srečni!

P. s. Dragi molivci za duhovne poklice, že sedaj vas lepo vabim na tradicionalno letno molitveno srečanje za duhovne poklice, ki bo v soboto 23. maja v svetišču Marije Pomočnice v Ljubljani na Rakovniku z začetkom ob 9.00 uri.

Molitveni nameni

MAJ

Da bi v Mariji, Jezusovi Materi, gledali svojo ljubečo duhovno mater in pomočnico ter v njej spoznali vzor popolne predanosti Božji volji.

JUNIJ

Da bi mladi v naši domovini dosegli potrebno izobrazbo, dobili zaposlitev in se nekateri odločili tudi za duhovne poklice.

JULIJ

Za letošnje novomašnike in da bi Bog našemu narodu in Cerkvi na Slovenskem podaril modre, poštene in sposobne voditelje.

2015

Strokovni simpozij o preventivnem vzgojnem sistemu

»Bistvo don Boskove vzgoje je vzgojiteljeva ljubezen do mladih«

Majcnov dom v Želimljem je bil v soboto, 18. aprila, popolnoma v znamenju don Boskovega preventivnega sistema. Tam je namreč potekal mednarodni strokovni simpozij z naslovom »Preventivna vzgojna ponudba – odgovor na situacijo današnjih mladih«, ki ga je ob 200-letnici don Boskovega rojstva pripravila salezijanska družba v Sloveniji.

Simpozij je naletel na širok odziv, saj se ga je udeležilo kar 130 obiskovalcev. Pritegnil je profesorje, vzgojitelje, socialne delavce, katehiste in druge, ki se ukvarjajo z mladimi.

Uvodnemu delu je dala poseben ton glasbena skupina Dlan, ki jo sestavljajo želimeljske dijakinje, in video posnetek mladih iz različnih okolij. Ti so odgovarjali na vprašanja, kaj današnja mladina potrebuje in pričakuje od odraslih ter kaj vedo o don Bosku.

Sledilo je prvo predavanje. Matej Cepin, direktor Socialne akademije in nekoč tudi salezijanski animator, je v svojem nastopu izpostavil nekatere zanimive izsledke raziskav o mladih danes pa tudi njihove omejitve. Poudaril je, da je prva naloga vzgojiteljev graditi most med mladimi in družbo: tako s strani mladih z vzgojo kot s strani družbe s političnim delom za mladim prijazno družbo.

Osrednji gost simpozija je bil dr. Fabio Attard, vrhovni svetovalec za salezijansko mladinsko pastoralo in kot tak odgovoren za koordinacijo vseh prizadevanj salezijancev v dobro mladine na svetovni ravni. V predavanju je orisal temelje don Boskovega preventivnega sistema, ki po njegovem mnenju ni v prvi vrsti metodološki pristop, ampak njegovo bistvo sestavlja vzgojiteljeva ljubezen do mladih, ki se navdihuje ob don Boskovi ljubezni.

DVESTOTA OBLETNICA ROJSTVA
1815 • DON BOSKO • 2015

Nadaljnje delo simpozija je sestavljalo delo v treh tematsko ločenih študijskih delavnicah: vzgoja in izobraževanje, mladi z manj priložnostmi ter kateheza in mladinska pastorala. Udeleženci so se lahko seznanili s primeri dobrih praks, lahko so tudi med seboj izmenjali svoje znanje in izkušnje. Odlično ozračje in okusno kosilo sta še dodatno pripomogla, da so domov odhajali zadovoljni prav vsi.

Tilen Mlakar

Yolo

»Želim, da bi vas videl srečne tukaj na zemlji in gori v nebesih.« don Bosko

Foto: Želimlje

Ne vem, kdaj sem se prvič srečala s kratico YOLO (You Only Live Once ali po slovensko živiš samo enkrat). Vem samo, da jo današnja mladina zelo rada uporablja. V mojih srednješolskih letih smo uporabljali Carpe diem – uživaj dan, YOLO pa je današnje poimenovanje tega. In priznam, kar malo sem alergična na ta izraz, pa velikokrat te moje »alergije« ne znam pravilno ubesediti, da bi jo moja dekleta razumela. Ker mi je pomembno, da mi zaupajo. Če mi npr. povedo, da so imeli v petek 'žurko' za rojstni dan in so mogoče tudi malo preveč spile, je dovolj že moj pogled in že slišim: »Pa dej, no, YOLO!« In kako odreagiram? Vsakič drugače. Včasih malo moraliziram, ampak ... ali mi bodo potem res naslednjič tudi povedale, kaj se je dogajalo čez vikend ali pa kakšno neumnost so ušpičile med

odmorom? Po drugi strani, ali ni moja dolžnost, da jih vsaj malo vzgajam? Hm, velikokrat sem nemočna. Zaradi mojih moralnih naukov ne bodo nehale početi neumnosti, veliko pa mi pomeni, da potem razmišljajo. Don Bosko je rekel, da bi nas rad videl srečne na zemlji in v nebesih. In tudi jaz si želim, da bi bile vesele in zadovoljne na zemlji, da bi užile vsak dan posebej, saj tudi v Svetem pismu piše, da je dovolj dnevu lastna teža. Pa vendar, če živimo samo za lastni užitek tega dne ter ne pomislimo na posledice, ali to vodi do večne sreče? Ampak kako pomembnost tega dopovedati mladim? Ravno včeraj so me dekleta spraševala o neumnostih, ki sem jih sama počela v njihovih letih, in so mi potem rekla: »No, vidiš, saj ti si tudi enako počela. Zakaj pa potem nam težiš? Pusti, da se učimo iz svojih napak ...« In hvala Bogu, da se jih včasih lahko dotakne vsaj moja iskrenost: »Ker nekatere rane preveč bolijo, ker se kakšnih stvari ne da popraviti, ker mi ni vseeno zate.« Včasih se torej iz nekega YOLO-ta razvije dober pogovor, drugič sem pač »zatežena« vzgojiteljica, vendar se kljub vsemu spleča tvegati in jim na njihov »YOLO« odgovoriti: »Res je, samo enkrat se živi, ampak naj to ne bo opravičilo za razne neumnosti, ampak teženje k večni sreči.« Don Bosko pa bi jim verjetno odgovoril: »Z nogami stopajte po zemlji, s srcem bivate v nebesih.« *vzgojiteljica*

Čisto prava in spet **USKOVNICA** {30. obletnica}

23. avgust 2015 v salezijanski koči nad planino Uskovnico

Učenci smo vsi enako (že 30 let)

Doživetje, ki bo zaznamovalo letošnji avgust in vam dalo moči za nove življenjske izzive po vrnitvi v dolino ... Zbiranje od 10h dalje: Obujanje spominov na prehojenih 30 let; Sveta maša na prostem; Pričevanja udeležencev vseh generacij; Program za odrasle in animacija za otroke (delavnice, igre ...); Malica iz popotne torbe ... Druge informacije (glede prevoza in sodelovanja) sledijo v prihodnjih mesecih.

Vabljeni vsi, ki vas bo letos ali pa vas je skozi pretekla skupna leta Uskovnica nagovorila in zaznamovala.

Informacije: Boštjan Jamnik, www.donbosko.si

»Blagor ... «

● pripravila: s. Irena Novak

Jezus je začel svoj prvi govor v pesniški obliki, ko se je veselil s tistimi, ki bodo dosegli Božje kraljestvo, in opeval lepoto in veselje Božjih otrok. Kristus razodene poteze, ki jih želi videti v kristjanih.

Kakšen ideal naj bi sicer imel kristjan, če ne tega, da bi bil skladen s Kristusovo podobo, kot pravi sv. Pavel v pismu Rimljanom? S kakšno lepoto naj bi se ponašal tisti, ki hodi za Kristusom, če ne s to, da mu je podoben? Ko Kristus zariše obličje svojih učencev, razodene svoje lastno obličje.

V blagih žari cela vrsta obrazov: Kristusov obraz in obraz številnih svetnikov iz različnih časovnih obdobj, različnih ras, življenjskih poti in oblik svetosti. Odsevajo isti žar. V posebni lepoti pa žari Marija z obličjem, ki je najbližje in najbolj podobno Jezusovemu.

Elizabeta je vzkliknila: »Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

V blagih takole odseva Marijino obličje: Je ponižna dekla, v kateri je Gospod storil velike stvari. To so poteze, ki označujejo za vse čase »uboge v duhu«, ki z zaupanjem pričakujejo in prejmejo odrešenje – blagor ubogim v duhu.

Izkusila je meč, ki ji je prebodel srce, in vse do križa je trpela v globoki povezanosti s Sinom. Ona dobro pozna skrivnost smrti in vstajenja in je kot potolažena tolažnica žalostnih – blagor žalostnim.

Evangelij jo predstavi kot nežno, dobro, rahločutno mater. Že stoletja jo ob koncu molitve Pozdravljena kraljica nazivamo »o milostljiva, o dobrotljiva, o sveta« – blagor krotkim.

Marija je živela na »romanju vere« v želji, da bi vedno bolje izpolnjevala Božjo voljo, pa čeprav je bilo to zanjo pogosto nerazumljivo – blagor lačnim in žejnim pravice.

Prastaro in neprekinjeno izročilo Cerkve priznava Mariji, da je mati usmiljenja – blagor usmiljenim.

To, kar bi morala uresničiti Adam in Eva, v polnosti blesti v Mariji. Ona je najčistejša, vsa sveta, brezmadežna. V njej je človeštvo pridobilo svojo prvotno lepoto in brezmadežnost – blagor čistim v srcu.

Drugi vatikanski koncil je zaupal Mariji priprošnjo, da bi bile vse družine narodov v miru in slogi srečno povezane v eno samo Božje ljudstvo – blagor tistim, ki delajo za mir.

Marija je globoko trpela z Jezusom in ga kot žrtev darovala Očetu. Je kraljica mučencev, moč in opora tistim, ki trpijo z in za njenega Sina – blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani.

Tudi za nas velja isto: imeti moramo antene naravnane na Boga in na dogajanje v svetu. Le globoka skladnost z Bogom in modro razumevanje sveta bo dajalo učinkovitost našemu evangelijskemu delovanju.

Posameznik stopi korak nazaj, da ekipa lahko naredi **korak naprej**

Želimejski dijaki zmagali na svetovnem tekmovanju v odpiranju fizikalni sefov

■ Pogovarja se Marjan Lamovšek

Ekipa dijakov Gimnazije Želmlje se je pod vodstvom mentorja, profesorja fizike **Petra Šlajpaha**, marca udeležila mednarodnega tekmovanja na Weizmannovem inštitutu znanosti v Rehovotu v Izraelu v odpiranju fizikalnih sefov. Naša ekipa, ki jo sestavljajo **Izidor Simončič, Miha Nagode, Šimen Hosta, Janez Goršin in Jan Adamič**, je med 72 tekmovalnimi moštvi z raznih koncev sveta presenetljivo osvojila prvo mesto. S profesorjem Šlajpahom se pogovarjamo o tekmovanju, fiziki in o tem, kako se mora veliko dejavnikov sestaviti v niz, da se zgodi tako velik uspeh.

Tekmovali ste v Rehovotu.

To je v Izraelu, na poti med Tel Avivom in Jeruzalemom. Weizmannov inštitut, poimenovan po prvem predsedniku države Izrael, je obsežen kampus, kjer se znanstveniki ukvarjajo s čisto znanostjo. V smislu, da nimajo predpisanih nobenih obvezujočih norm, kaj morajo odkriti, do kdaj, in podobno, in da v svojem študijsko-raziskovalnem delu niso omejeni ali pod kakršnim koli pritiskom. Če kaj novega odkrijejo, je to čudovito, če ne, je njihovo delo prispevek znanosti kot takšni.

Izrael je nasploh znan po kakovostnih inovacijah, npr. v medicini ...

Rekel bi, da je to zaradi posebnega pristopa, ki ga uvelja-

vljajo. Ljudem, ki so na kakem področju res dobri, omogočijo vrhunske pogoje za delo; tisti, ki si zaslužijo delati na omejenem inštitutu, tega ne izkoriščajo za ležerno življenje, ampak so pravi garači. Z nekaterimi sem govoril in pravijo, da na tem mestu zdržijo le nekaj let, potem pa si želijo kakih bolj konkretnih stvari, odhajajo npr. v industrijo.

Tekmovalci pa so bili dijaki. Je torej na tem inštitutu prostor tudi za mlade, ki nameravajo vstopiti v svet dimnih oblakov, mehurčkov, iskrenja ... kakor od zunaj vidimo znanstvenike pri njihovem eksperimentiranju.

Weizman je bil bio-kemik, zato je to področje na inštitutu najboljše zastopano. Poleg številnih drugih po-

dročij in oddelkov je tu še oddelek za popularizacijo znanosti. Hiša eksperimentov na prostem privablja razne skupine in ena oblika prenosa znanosti med mlade je tudi to tekmovanje.

In sva pri odpiranju fizikalnih sefov. Kako ste prišli na to tekmovanje?

Naredili smo fizikalni sef.

To je ...

reciva temu skrinja, kar za jetne velikosti (dolžina, širina: 60:40), v kateri je nekaj rekvizitov, ki jih je potrebno uporabiti, seveda opremljen moraš biti s fizikalnim znanjem, da prideš do ključa, s katerim odkleneš to skrinjo, ta sef. To je končna naloga tistih, ki skušajo v sef vdreti.

Pomeni, da se morajo zgoditi neki postopki.

Tako. Po priporočilih naj bi vsak sef imel dve večji fizikalni uganki; kako fizikalno dejstvo je treba postaviti tako, da postane uganka. Vsaka tekmovalna skupina sestavi svoj sef in v okviru tekmovanja skupine z razreševanjem fizikalnih uganek skušajo priti do rešitve, ključa.

Skupina z Gimnazije Želimlje se je verjetno kar nekaj časa pripravljala na ta podvig.

Zbirati smo se začeli v začetku šolskega leta, iskali smo zamisli, jih preizkušali in jih končno uresničili z izgradnjo sefa. Januarja smo se udeležili državnega tekmovanja v Novi Gorici, kjer smo dosegli prvo mesto in si tako pridobili pravico tekmovanja, ki ga vsako leto pripravi Weizmannov inštitut. Državno tekmovanje v Sloveniji pa je v domeni Hiše eksperimentov.

Je bilo to vaše prvo tekmovanje?

Da, tako na državni kot na mednarodni ravni. Morda je to začetniška sreča ;) mislim pa, da je bilo za ta uspeh potrebno še kaj več. Na prvi pogled se zdi zelo mimogrede: narediš sef, greš na tekmovanje in zmagaš. Mi smo želeli narediti optimalen sef, ki bo ravno prav zahteven, da bo zanimiv – in da se bodo fizikalne zakonitosti izkazale tudi v praksi; lahko se namreč zgodi, da se na papirju, po teoretični plati, vsi parametri poklopijo, v materialni izvedbi pa se stvari lahko ne izidejo.

V vaš sef ni mogla vdreti nobena tekmovalna skupina.

Res je, vendar je to šele en kos pogače uspeha. In, zanimivo, niti ni najpomembnejši. Drugi del ocene je poznavanje teoretične vsebine, ki so podlaga sefa,

tretji del pa je prijaznost do vdiralcev.

Zavajajoči triki in zanke se potemtakem ne obnesejo.

Če so vgrajene umazane zanke, potem se lahko posloviš od visokih ocen. Mi smo prav v prijaznosti do vdiralcev poželi najvišje ocene. Naš sef je bil prav v tem smislu dobro konstruiran, da, čeprav ga ne na državnem ne na mednarodnem tekmovanju nobena skupina ni uspela odpreti, je bil na koncu vedno vzklik »aha, kako da se tega nismo spomnili«.

V ekipi so bili sami fantje. Ali to pomeni, da je fizika bolj fantovska domena?

To so me v nekem intervjuju vpraševali tudi drugje ... Dekleta so lahko zelo dobra tudi v fiziki, o tem ni nikaršnega dvoma, vendar pa, ko pride faza konkretizacije, dekleta raje stopijo v ozadje in prepuščijo mesto fantom. Oni pa to vzamejo kot izziv, kot v športnem smislu.

Kakšna pa je vloga mentorja?

Zelo enakovrednega člana ekipe sem se počutil, sicer z nekaj več fizikalnega znanja, kar se je večkrat pokazalo v tem, ko smo razčiščevali kake zelo osnovne fizikalne zadeve. Pri takšnem delu se zelo pokaže, kako zmorejo člani ekipe sodelovati. Ne more zmagati samo moja zamisel, poslušati moram, včasih je potrebno, da posameznik stopi korak nazaj, da lahko potem skupina naredi korak naprej. Timski duh je bil zelo dober, čeprav je tudi res, da smo bili včasih tudi siti eden drugega. To je proces nastajanja, ki vključuje tako vzpone kot padce.

Moja vloga ni bila v tem, da bi dajal začetne ideje, to so si fantje sami zamislili, moja naloga je bila, da sem jih usmerjal, dajal neke parametre, znotraj katerih smo ustvarjali.

Timsko ustvarjanje, ki ima pomembno mesto pri vzgoji, razvoju osebnosti.

Če sva doslej govorila bolj o fizikalnem pomenu projekta, ki prehaja iz teorije v prakso, je izrednega pomena tudi ta vidik vzgoje. Vsak v ekipi prispeva po svojih močeh. Tudi v tem smislu je bila naša skupina usklajena, čeprav raznoliko sestavljena. Nekateri so bolj večji v teoriji, drugi zmorejo zadevo predstaviti v angleškem jeziku, drugi zopet so bolj doma v praktični izvedbi. Pet ljudi veliko več ve kot vsak posameznik posebej.

Tekmovanje vendarle ni bilo kjerkoli. Bili ste v Sveti deželi.

V nekem trenutku nastajanja sefa smo se zavedli, da bo potrebno to škatlo kam prepeljati. K sreči smo tako zastavili, da smo potem, ko se je izkazalo, da bo s tem treba na letalo, vse lahko razstavili in po kosih zložili v prtljago. Logistično smo morali računati kak dan več za potovanje, kajti lahko bi kak kos prtljage zamujal za nami, ali pa, bog ne daj, bi se izgubil. Na naše veselje in srečo se je vse lepo izšlo, zato smo lahko kak trenutek namenili tudi bežnemu obisku Svete dežele. Bilo je v neposredni pripravi na veliko noč, zato so se nas ti kraji še bolj dotaknili. In v nas posadili željo, da bi se kdaj tja vrnili samo s tem namenom.

V mestu pod Rozafskim gradom

Misijonar Rudi Borštnik, Albanija

■ Marko Suhoveršnik

Slovenski salezijanec Rudi Borštnik, ki je ob »upokojitvi« pred 21 leti odšel v tedaj misijonsko deželo Albanijo, je kljub letom čil in veder ter ima polne roke dela. Vseskozi je deloval v salezijanski skupnosti v Skadru, ki jo je najprej zgradil, jo dolga leta vodil, danes pa jo spremlja z duhovnim vodstvom, spovedovanjem in molitvijo.

V tem mestu, obdanem s Skadarskim jezerom in visokimi planinami, so salezijanci razvili razvejano poslanstvo. V dnevni oratorij prihaja do 200 otrok, pletti pripravljajo enomesečni oratorij po zgledu našega, ki ga udeležuje okoli 1000 otrok in mladih. Od tu se med ljudmi širi poznavanje in navezanost na salezijansko poslanstvo. Programov se udeležujejo tako katoličani kot muslimani. S slednjimi nimajo težav, radi se udeležujejo salezijanskih programov in sobivajo v

prijateljskih odnosih. To stalo lansko leto s svojim obiskom potrdila tako papež Frančišek v glavnem mestu Tirani kot vrhovni predstavnik Angel Fernandez, ki je obiskal vse salezijanske skupnosti: Tirano in Skader v Albaniji, Prištino ter Gnjilane na Kosovem.

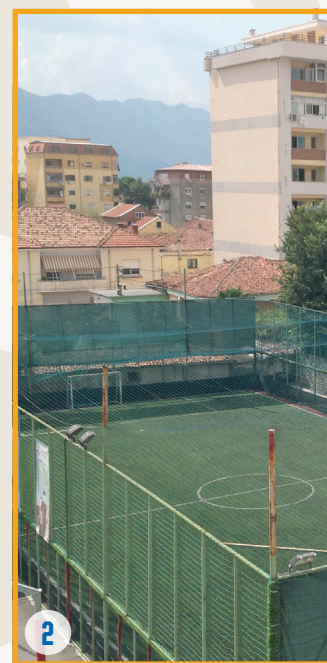
G. Rudi pripoveduje, kako čudoviti dnevi so bili to za katoličane in druge. Čeprav so v času komunizma porušili vse cerkve, so katoličani ostali in dokazali svojo ljubezen do Cerkve in papeža. Tem so se pridružili tudi pra-

voslavni, muslimani in celo ateisti. Pravzaprav se je dogajalo nekaj podobnega kot ob prvem obisku sv. Janeza Pavla II. v Sloveniji. Podobno je bilo pri obisku vrhovnega predstojnika. Mladi so se zgrinjali okoli njega in želeli biti ob njem vsaj za trenutek, saj so vedeli, da predstavlja don Boska samega.

Čeprav so v tem obdobju nekateri pričakovali, da se bodo ljudje množično odločali za katoliško cerkev, pa ni tako. Mnogi so »kriptokristjani«, saj je strah prevelik. Po eni strani je k temu do-

1

2

Vse foto: M. Suhoveršnik

3

4

prinesel trdi režim, po drugi strani pa se mnogi muslimani ne upajo uradno vrniti v vero svojih prednikov. Ta proces se dogaja zelo počasi. Spremeniti se morata okolje in miselnost. Je pa katoliška vera zelo cenjena in mladi se zanjo veliko zanimajo. G. Rudi ima v zadnjem obdobju veliko dela z razlagami in pogovori, saj ga kot cenjenega duhovnega voditelja in spovednika iščejo vedno znova. Ko je nekoč spovedoval dekleta v bližnjem zavodu sester salezijank, je k njemu prišla tudi mlada muslimanka, ki je poskušala opraviti spoved. Pri-tegnilo jo je bogastvo dela in duhovnosti katoliške vere. Dodaja, da v Albaniji sicer ne moremo pričakovati čudežev, a glede katolištva se lahko zgodi še marsikaj.

V skupnosti deluje sedem sobratov, med njimi sta dva iz Vietnama ter mladi salezijanec s Kosova, ki je na vzgojni praksi. Mladih sale-

zijancev domačinov, večino-ma jih je pomagal vzgajati tudi Rudi, saj je bil dolga leta magister novincev, sicer ni veliko, a so delavni. Kljub skromnim razmeram in prostoru, razlaga gospod Rudi, se dogaja veliko stvari. V internatu stanuje kakih 35 srednješolcev, ki obiskujejo različne šole v mestu. Vsi so katoličani. V sklopu zavoda deluje še manjša šola za tehnične poklice. Tečajje obiskuje okoli 100 učencev. Nekoč znani katehetski inštitut tudi še deluje, čeprav v manjšem obsegu, saj so jezuiti odprli teološki inštitut, kamor zdaj hodi na študij večina katehetov in veroučiteljev. A kot dodaja g. Rudi, nič zato, saj je lastnih dejavnosti več kot

dovolj. Oskrbujejo še bližnjo župnijo Brdica z okoli 3.000 verniki v bližini Skadra, kjer je Janez Mirtek pred leti zgradil novo cerkev. Nekoč je deloval tudi neke vrste aspirantat, danes mlade kandidate spremljajo v internatu.

Po dvajsetih letih se g. Rudi veseli predvsem dveh stvari. Najprej so to mladi salezijanci, ki so zagotovilo nadaljevanja salezijanskega dela, ter kljub pomanjkanju sredstev skoraj čudežna dograditev cerkve sv. Janeza Boska, ki danes odlično služi svojemu namenu. Čeprav sam pravi, da so vsi dobri, le on ne, jesen življenja preživlja z evangelijskim optimizmom in salezijansko zagnanostjo v pomoči vsem.

Kerečev sklad

V Kerečev sklad za salezijanske misijone in misijonarje ter za stroške postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja Majcna ste od 1. marca do 20. aprila 2015 darovali:

Zupančič A., Kandare M., Sabolič K., Jesih T., Rihtar F., Zoran, Glaser in nekateri neimenovani dobrotniki

Bog povrn!

5

1 Rudi Borštnik

2 Igrišča salezijanskega zavoda v Skadru

3 Salezijanski zavod

4 Nova cerkev sv. Janeza Boska

5 Pogled na Skadar z gradu

■ SLOVENIJA

Pomladanska srečanja animatorjev Oratorija

Letos se je zvrstilo šest pomladanskih srečanj animatorjev Oratorija, ki se jih je udeležilo okrog 630 animatorjev iz cele Slovenije. Tovrstna srečanja so dobra priložnost za animatorje, da se srečajo ter spoznajo med seboj, se seznanijo z gradivom Oratorija, naučijo oratorijske himne, spoznajo osrednjo osebo aktualnega Oratorija, različne oratorijske delavnice, igre, kateheze in še marsikaj drugega. Mladi so v Ljubljani, Novem mestu, Celju, Vipavi, Mariboru in Veržeju odkrivali skrivnosti letošnjega Oratorija, glavnega junaka sv. Dominika Savia ter nadgrajevali znanje o animatorskem delu. Geslo letošnjega Oratorija »Hočem biti svet« vse animatorje vabi, da se najprej sami trudijo za svetost in da k njej usmerjajo tudi otroke, ki jim bodo zaupani letošnje poletje.

PDV 2015 – Kaj pa tvoje srce?

Štiri termine letošnjih postnih duhovnih vaj je povezovala Prilika o sejalcu (Mt 4,1–9). Na Bledu, v Podbočju in na Pohorju se je duhovnih vaj udeležilo preko 30 animatorjev, preko 170 mladih, za duhovno vodstvo pa so poskrbeli salezijanci in sestre HMP. Prek petja, molitve, slavljenja in pogovorov so odkrivali, kako rodovitna zemlja so njihova srca, kateri darovi so bili sejani na njihovi njivi ter kakšne nadloge uničujejo njihov odnos z Bogom. Na terminih so bili gostje

g. Toni Kmet in zakonca Marija in Silvo Bukovec, ki so mladim pričevali o tem, kako sami gradijo svoj odnos z Bogom, kaj jim pri tem ovira in kaj jim pri tem pomaga.

Odločitev za odnos, odgovornost in čas, ki ga vsak nameni bližnjemu, zakoncu in prijatelju je ključnega pomena, saj je vsak v svojem domačem okolju ali na obrobjih, kamor vsakega vabi tudi papež Frančišek, sejalec tudi sam.

Jezus je v naš vrt – v srce zasadil seme za semenom zelo potratno, saj verjame, da bo vzkalilo in rodilo prav povsod, če mu le prepustimo, da nas vodi v vsakdanu. *Jure Plavec*

■ NOVO MESTO

Usposabljanje oratorijskih voditeljev

Konec marca se je na usposabljanju v Novem mestu zbralo 12 oratorijskih voditeljev z različnih koncev Slovenije. V dveh dneh so prvi dan z intenzivnim delom poglobili temelje Oratorija, obnovili znanje o don Bosku, razmišljali o oratoriju kot o programu za animatorje, ki so nenazadnje njihova prva skrb.

Sobotno dopoldne sta zaznamovala sklopa o vodenju in o dinamični skupini, zaključilo pa ga je vpraševanje, kaj loči oratorijskega voditelja od ostalih voditeljev skupin mladih. Popoldne pa so delo nadaljevali z razmislekom o načrtovanju. Zatem je bil čas za odprta vprašanja in dileme pri delu voditeljev, na katera so poskušali odgovoriti iz svojih skupnih izkušenj. Vse konkretne informacije pa mo-

rajo sedaj samo še preleteti v prakso.

■ MURSKA SOBOTA

Dan odprtih vrat

V soboto, 7. 3. 2015, smo odprli vrata naše sestrsk skupnosti. Prišli so otroci, mladi in starejši, da bi spoznali življenje znotraj »samosostanskih zidov«. Vsakega smo bili veseli.

Tega dne smo v skupnosti organizirali oratorijski dan. Po igri in klepetu smo si ogledali kratko predstavitev sv. Janeza Boska, sestra Marija Simončič pa nam je predstavila svojo pot poklicanosti. Sledila so vprašanja o načinu našega življenja. V delavnicah so otroci pripravljali sodelovanje za nedeljsko sv. mašo, drugi pa prizor in spominček (ovčko) za starejše v Domu, ki smo jih potem obiskali v aprilu. Srečanje smo začeli in zaključili v kapeli, kjer smo se Bogu izročili in zahvalili za vse, kar nam dan za dnem podarja. *s. Lucija*

■ REKA (HR)

75 let prisotnosti HMP na Hrvaškem

Sestre hčere Marije Pomočnice se vsako leto na velikonočni ponedeljek iz vseh skupnosti naše slovensko-hrvaške inšpektorije odpravimo na skupno srečanje. Kraj našega letošnjega srečanja je bil Reka. Ni se nam bilo težko odločiti zanj, saj letos obhajamo 75-letnico prihoda naših sester na Hrvaško in Reka je bila ena prvih postojank. Drugi razlog pa je, da tam končujemo s prenovo štu-

dentskega doma, ki bo jeseni lahko sprejel dobrih 20 deklet. Pri sveti maši v salezijanski župniji Marije Pomočnice in zatem v našem družabnem in molitvenem srečanju smo se Bogu zahvalile za 75 let, v katerih so, in še vedno, sestre na Hrvaškem živele za Boga in delale za dobro mladih.

■ CERKNICA

Praznovanje materinskega dne

Možje, pripeljite svoje drage žene na praznovanje materinskega dne, je vabil plakat v župnijsko dvorano. Na ozadju je bila upodobljena ženska, pokrita z za naše kraje tradicionalno pečo. Prireditev je na ta način želela povzdigniti lik žene in materinstva, enako očetovstva, pa tudi matere domovine. Vsi nastopi, razen nagovora župnika g. Jožefa Krnca, so bili pevsko glasbeni. Poslušalce so navdušili veroukarji prvih dveh razredov, nato otroški in mladinski cerkveni zbor, na koncu pa presenetljivi talenti različnih zasedb župljanov mlajših in srednjih let. Razveselili smo se tudi nastopa folklorne skupine domače osnovne šole. Poseben pečat pa je na slovesnosti pustila prisotnost devetih žensk, oblečenih v že pozabljena notranjska oblačila starejšega kroja, ki so si jih same na skupnem šiviljskem tečaju sešile na klasičen način. Tudi s tem dejanjem so se izkazale za varuhinje vsega pristnega in domačega. Vse nas je razveselila napoved pomladanskega plesa ob glasbi ene od novonastalih zasedb.

Blaž Knez

Foto: A. Kužnik

1

2

3

4

5

1 Srečanja animatorjev

2 Postne duhovne vaje

3 Usposabljanje oratorijskih voditeljev

4 Dan odprtih vrat v Murski Soboti

5 Materinski dan v Cerknici

■ VERŽEJ

V spomin dobrotniku Ernestu Frumnu

Letošnji Kovačičev večer, ki je potekal 13. marca, je bil poseben, saj je povezal oba bregova Mure, vas in mesto, pa tudi preteklost s sedanostjo. V spomin na dr. Ernesta Frumna, nekdanjega gojenca Martinišča v Murski Soboti in velikega dobrotnika obnove Marijanišča v Veržeju, je dr. Bogdan Kolar predstavil ustanovitev in delovanje salezijanske ustanove v Murski Soboti. Zavod Marianum je tudi izdal njegovo knjigo Martinišče v Murski Soboti. Salezijanski predstojnik Janez Potočnik je ob koncu večera v atriju Kovačičeve dvorane blagoslovil spominsko ploščo dr. Ernestu Frumnu.

Srečanje družin birmancev

Več kot 70 staršev, botrov in birmancev se je 21. marca zbralo na prvem srečanju v Veržeju v pripravi na prejem zakramenta svete birmе, ki sta ga organizirala Družinski center Dlan škofije Murska Sobota in Zavod Marianum Veržej. Rebeka in Alen iz Zavoda iskreni.net sta nagovorila srca mladih birmancev, ki vstopajo v najstniška leta in potrebujejo jasno sporočilo ljubezni. Na delavnici »Gremo mi po Božje« so spoznavali, kaj predstavlja njihovo telo in kakšen odnos naj imajo do njega. Staršem in botrom pa je spregovorila dr. Polona Vesel Mušič, mati petih otrok in teologinja, ki se posveča študijskemu in raziskovalnemu delu na področju birmanske pastorale.

7. razstava pirhov in velikonočnega ognja

Na letošnji velikonočni razstavi v Kovačičevi dvorani Centra DUO, ki smo jo odprli 27. marca, se je predstavilo 22 posameznikov in društev iz Pomurja in drugih delov Slovenije ter 13 skupin iz šol in vrtcev SV Slovenije. Ob 500 razstavljenih pirhiv so bile na ogled tudi velikonočne sveče. Ob odprtju razstave je navzoče pozdravil župan občine Veržej Slavko Petovar, direktor Zavoda Marianum Janez Krnc in predstojnik slovenskih salezijancev Janez Potočnik. Že tradicionalno je ob odprtju razstave izšel tudi spremljevalni zbornik, ki ga je uredila Jelka Pšajd iz Pomurskega muzeja Murska. Razstavo je blagoslovil murskosoboški škof dr. Peter Štumpf, s kulturnim delom pa so program obogatili učenci Glasbene šole Ljutomer.

■ RAKOVNIK

Obisk Tonija Kmeta

V četrtek, 19. 3. 2015, nas je kot mladinski gost obiskal duhovnik Toni Kmet. Prišel je z namenom, da bi pričeval o svojem življenju, v katerem je kar krepko zašel s poti, vse dokler ni srečal Jezusa. Jezus je vstopil v njegovo srce preko mlade ženske, ki je oznanjevala evangelij. Pred tem pa so se mu dogajale neverjetne stvari v življenju, med drugim se je srečal na ladji celo z gusarji. Poslušalci smo ga zavzeto spremljali in bili navdušeni nad njegovo preprostostjo in žarom veselja,

ki ga ima v sebi. Na koncu smo z njim zmolili še čudovito molitev, ki nam jo je pokazal, nato pa so seveda padla še kakšna vprašanja in pogovor se je tako nadaljeval še kar nekaj časa.

25-letnica Vere in luči

Člani skupine Vere in luč imamo letos poseben razlog za veselje, aprila bo namreč minilo 25 let, odkar se je prvič dobila skupina na Rakovniku. Naša skupina Vere in luči spada pod slovensko, ta pa pod mednarodno duhovno gibanje skupin oseb s posebnimi potrebami – lučkami, njihovih staršev in prijateljev. Dobivamo se enkrat na mesec, naša srečanja potekajo tako, da si ob prihodu izmenjamo novice, zapojemo kakšno pesem, nato pa nadaljujemo delo po malih skupinah. Starši se pogovarjajo z duhovnikom, lučke s prijatelji pa oživljamo evangelij, se pogovarjamo in kaj lepega izdelamo. Nato imamo mašo, po maši pa sledi druženje.

Veselimo smo, da sta v naši skupini salezijanec g. Stanislav Duh in sestra Marta Zdravec, prav tako smo veseli, da lepo sodelujemo z župnijo, skupnostjo salezijancev in skupnostjo sester. Radi bi se vam zahvalili za vse lepo in dobro v preteklih letih. Prav tako se zahvaljujemo vsem, ki ste bili v preteklih letih del skupine, hvala za vse dobro.

Praznovanje 25-letnice smo imeli 19. aprila. Začeli smo z mašo ob 10.30, potem pa nadaljevali v župnijski dvorani s praznovanjem. Lepo ste vabljeni, da se nam pridružite tudi na skupini.

Rakovniški lučkarji

Postni duhovni večer

V petek, 27. 3. 2015, je v župnijski dvorani Rakovnik potekal postni duhovni večer za mlade. Večera se je udeležilo veliko mladih, tako iz naše kot tudi iz drugih župnij. Ob razmišljanju, molitvi ter pesmi smo se pripravljali na prejem svete spovedi. Večer je z glasbeno spremljavo in petjem obogatil bend glasbene šole Rakovnik.

Po končanem duhovnem večeru smo se skupaj odpravili v cerkev, k spovedi. Prav ta dan pa je potekalo celodnevno češčenje Najsvetejšega v okviru radijskega misijona, ki so ga letos vodili salezijanci. Zato smo se mladi odločili, da tudi mi s pesmijo ob spremljavi kitare počastimo Gospoda.

Na koncu našega večera pa je ob prigrizku sledilo še druženje v SMC-ju. Tako smo se imeli priložnost spoznati tudi z mladimi iz drugih župnij. Večer je minil v znamenju pričakovanja našega največjega praznika, vstajenja Jezusa Kristusa. *mk*

Srečanje ministrantov dekanije Vič-Rakovnik

V soboto, 14. marca, smo se na Rakovniku spet zbrali ministranti dekanije Vič-Rakovnik. Zbralo se nas je veliko, saj so prišli najprej domačini z Rakovnika, naši sosede z Rudnika, Viča, Iga, Brezovice. Srečanje smo pričeli ob 9.00 z uvodno molitvijo, nadaljevali pa s kvizom. Letošnja tematika so bile redovne skupnosti v naši dekaniji, pri čemer je marsikdo ugotovil, da se sploh ne zavedamo tega bogastva. Rezultati kviza so

1

2

3

4

bili zelo tesni, saj sta si prvo mesto delili župniji Rudnik in Brezovica, tretje mesto pa so zasedli ministranti župnije Rakovnik, za kar jim iskreno čestitamo. Sledil je še turnir v nogometu, kjer so rakovniški ministranti kljub starostni in številčni pre-

moči marsikaterih drugih skupin dosegli odlično prvo mesto. Po skupnem kosilu smo se poslovili nasmejanih obrazov in si prijateljsko čestitali. V srcu smo imeli željo, da naslednje leto dosežemo še boljšo uvrstitev.

Filip Veber

1 Blagoslovitev plošče Ernestu Frumu

2 Srečanje družin birmancev

3 Velikonočna razstava

4 Skupina Vera in Luč - Rakovnik

Muzikal »Za vas živim« ugledal luč sveta

Zgodba, ki se je pričela pred 200 leti v Italiji, je luč sveta ugledala tudi na odru. 19. aprila je v prepolni dvorani v Majcnovem domu v Želimljem premiero doživel muzikal o sv. Janezu Bosku.

Njegova zgodba se po vsem svetu nadaljuje še danes, kar nam sporoča tudi vodilna pesem Zdaj za vas živim, ki je v hipu osvojila občinstvo. Ta in večina drugih skladb so delo Blaža Podobnika, domiselne koreografije pa je

ustvaril Matija Omejec. Skladnost in dinamiko je uprizoritvi nadela režiserka Brigita Lukman, ki je še zlasti dobro ujela srčiko don Boskovega duha, to je duh oratorija.

Celotna ekipa, ki ustvarja muzikal si želi samo eno, da bi sporočilo sv. Janeza Boska »Za vas živim« postalo vodilo vsakega posameznika. Da bi živeli drug za drugega, saj je življenje brez tega prazno.

8. maj, 19.30: Šentjernej – Kulturni center
10. maj, 19.30: Maribor, Slomškov dom
16. maj, 20.00: Vuzenica, Modra dvorana
17. maj, 19.30: Bled, Festivalna dvorana

+ FRANČIŠKA ZAKRAJŠEK 1927–2015 mati sestre HMP

Draga mama! Rodila si se na Zagradu 20. 2. 1927 v veliki Peterlinovi družini kot drugorojenka. Mladostna leta si preživela na Zagradu, nato pa sta si z možem Ivanom ustvarila družino na Homu. Rodilo se nas je šest razposajenih otrok, za katere sta vedno lepo skrbeli in nas učila poštenosti in delavnosti. Mama, bila si odločnega značaja in gospodar na žena. Tvoja velika ljubezen pa so bile rože, ki so s pomočjo tvojih rok krasile dom in okolico. V svojem vrtu si gojila tudi zdravilne rastline in z njimi zdravila vse, ki so k tebi prihiteli po pomoč. Po dolgih letih trdega dela, odrekanja in velikega razdajanja svoje ljubezni pa se je tvoje telo počasi izčrpalo.

V ponedeljek ob uri Božjega usmiljenja se je izteklo tvoje življenjsko potovanje po zemlji. Kar ne moremo verjeti, da je res, saj je vse tako hitro potekalo, kot bi nam hotela prihraniti skrbi. V tolažbo nam je, da si prejela zakramente, da smo bili ob tebi z molitvijo k Božjemu usmiljenju in te v krogu družine pospremili čez prag večnosti.

Vesela in hvaležna si bila, ker je bila ob tebi tvoja rodna sestra Mici. Ko je videla, da ne moreš več govoriti, ti je rekla: »Francka, saj vem, da ne moreš več govoriti, vsaj nasmej se mi«. In ti, draga mama, si zbrala še zadnje moči in se ji trikrat nasmešnila. Mama, tudi ti si se zavestno pripravljala na ta trenutek. Ponavljala si verske resnice, zapovedi, obnavljala krstne obljube, molila različne vence in jih darovala po raznih namenih. Veliko si brala, zlasti verski tisk, se zanimala za probleme v domovini in svetu ter sama prosila za bolniško maziljenje.

Vse to kaže, da si v svoji družini dobila trdno človeško in versko vzgojo. V mladosti si bila članica Marijine Družbe in se želela posvetiti Bogu, v poznih zrelih letih pa članica Združenja Marije Pomočnice. Močno si bila vpeta v župnijsko življenje

in kot članica ŽPS dala svoj pečat, kljub delu in veliki družini. Odlikovala te je vedno pokončna in odločna drža do resnice in poštenja. Ko si šla na romanje, nisi prosila zase, ampak za trdno vero nas otrok, s prošnjo, da bi bili poštene. Vsak večer si za vsakega od nas zmolila don Boskovo molitev – Ljuba Mati večnega življenja, reši mojo dušo pogubljenja! Pot do hiše si tlakovala z desetkami rožnega venca za dobre sosedske odnose. Mnogim sosedom si preskrbel duhovnika ob odhodu s tega sveta. Revne si obdarjala z majhnimi darovi, ker velikih nisi imela. Vedno si vzela katerega od nas otrok seboj in nas tako učila sočutnosti do drugih.

Veliko modrosti si nabirala iz molitve, knjig, revij, predvsem pa te je učilo trdo življenje. Bila si zvesta poslušalka radia Ognjišče, ki ti je bil družabnik v samotnih dneh in nočeh.

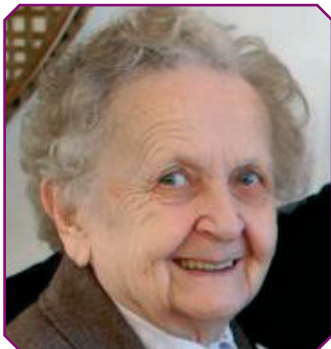
V veliko veselje so ti bili vnuki in pravnuk, ki si jih vedno sprejemala odprtih rok. Ob njih si se vračala med svoje spomine in jih tudi zapisala.

Draga mama, hvala za vso tvojo ljubezen in skrb, ki si jo darovala za nas. V nas je živo upanje, da se nekoč srečamo pred Božjim obličjem.

hčerka s. Ivanka Zakrajšek

+ ANGELA ZELIČ
1922–2015
mati sestre HMP

V petek, 20. 2. 2015, je prag večnosti prestopila Angela Zelič, rojena Gominšek, iz Griž v Savinjski dolini. V srca svojih otrok in mnogih, ki so jo poznali, se je zapisala kot zares velika žena. Zanj veljajo svetopisemske besede: »Vrla žena, kdo jo najde ...« (Prg 31,10). Živela je iz globoke in preproste molitve, prepletene s številnimi dobrimi deli, prežetimi z iskreno ljubeznijo in skritim postom.

Rojena je bila v maju leta 1922. Leta 1943 se je poročila, a že leta 1945 je mlado družino doletela huda preizkušnja. Mož je doživel strahotno nesrečo ob eksploziji metana v rudniku. Angela z drugim otrokom pod srcem je to pogumno sprejela. Tri tedne je ostala v bolnišnici (spala je na tleh), da mu je lahko vsak trenutek stregla in ob tem prevzela skrb tudi za ostale bolnike v sobi.

V življenju jo je najbolj odlikovala ljubezen do pomoči potrebnih. V Grižah je vsa povojna leta opravljala pravo karitativno dejavnost. Družina ni živela v izobilju, vendar je ona vedno, ko je slišala za kakšno stisko, skuhalo malo več hrane, potem pa so jo otroci s kanglico raznosili potrebnim. Tako je izvedela za družino, kjer je mati sedmih otrok hudo zbolela. Vse leto ji je hodila pomagat, v svojo družino pa je za ves tisti čas sprejela petletno deklico.

Mnogim bolnim in osamljenim je stregla do njihove smrti.

Dajala je moralno pomoč zastavljenim. Z vsemi temi dejanji pa se ni nikoli ponašala. Bila je žena vesele ponižnosti.

Odzvala se je tudi klicu na pomoč ljudem s Kosova. Organizirala je zbiranje oblačil za revne in denar za gradnjo tamkajšnje cerkve. Mnogokrat je šla proti Kosovu pošiljka tudi do dvajset velikih paketov po železnici.

V Grižah je občasno organizirala zbiranje prostovoljnih darov za Ognjišče, misijone in druge potrebe. Takšno ravnanje se ji je zdelo povsem samoumevno.

Od kod je črpala moč za vse, kar je delala in ob vsem tem skrbela za sedemčlansko družino? Odgovor je mogoče odkriti v njeni vsakdanji sv. maši in redni osebni in družinski molitvi rožnega venca. Pozneje je k vsemu dodala še post, vendar tako, da ga je bilo težko opaziti, saj ni želela, da bi se vedelo.

Kdor je živel z njo, lahko pričuje, da je v življenju nikoli ni slišal opravljati. Vedno je bila dobre volje. Bila je popolnoma zvesta svojemu poslanstvu žene, matere in prijateljice. Njeni domači so prepričani, da je v petek, 20. februarja, ob 11.30 z radostjo v srcu zasli-

rajni

**naročniki SaL. vestnika, člani
mašne zveze in molivci za
duh. poklice**

Bizjak Minka, Škofja Loka
Gale Marija, Mengeš
Grebenc Jože, Šentvid/Stični, duh.
Gregurec Alojzija, Ižakovci
Knez s. Matilda, HMP, Bled
Kopač Minka, Žiri
Kutnar Silvestra, Šentvid/Stični
Lainšček Marija, Ižakovci
Mohar Marija, Mali Log/L. potok
Mohar Anton, Retje / L. potok
Pajk Karel, Sv. Lenart nad
Laškimi, oče saL. duhovnika
Petek Elizabeta, Ižakovci
Sarjaš Konstantina, sestra
FBS, Križe
Štih Marija, Krmelj
Štrubelj Frančiška, Dobrepolje, mati duh.
Zakrajšek Frančiška, Šentrupert, mati sestre HMP
Zupan Ivan, Trstenik / Čemšenik, salezijanec duhovnik

šala Jezusove besede: »Pridi, dobri in zvesti služabnik, vstopi v veselje svojega Gospoda« (prim. Mt 25,23).

Marija Bračko in s. Brigita Zelič

USTANOVA SKLAD JANEZA BOSKA

TRR 2420 3901 0836 316
Raiffeisen Banka

za gradnjo Don Boskovega centra Maribor s cerkvijo sv. Janeza Boska

Hvaležno se spominjamo vseh dobrotnikov. V župniji sv. Janeza Boska darujemo vsako nedeljo za vas sv. mašo in vas vključujemo v dnevno molitev naše salezijanske skupnosti.

**Od 27. 2. 2015 do 21. 4. 2015
ste darovali:**

Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

Anžel M., Bevc J., Bogovič I., Brezavšček R., Črnilogar M., Dolinšek M. in T., Dr. Štumpf P., Družina Pajk, Durič Š., Ferenčak R., Hartman T., Ivanuša T., Kačičnik K., Karničnik T., Kelvišar I., Klec K., Knez D., Koče A., Končan A. in F., Kovač I., Leben V., Mazi Z. in M., Mesarič M., Mivšek J., Močnik V., Možina M., Obaha S., Oblak M., Ogorevc F., Osvald P., Ozebek M., Pečnik J., Perovšek F., Prijatelj M., Pristovnik I., Rejec J., Roman, Strle M., Šenk F., Štolcar N., Švigelj J., Trobentar P., Turk F., Tušar V., Viher S., Zaleznik J., Zore R., Zorko J., Žalik F., Žolgar I., Žuntar I. in nekateri neimeno-vani dobrotniki.

Bog povrni!

				SESTAVILA MATEJA	DEKANOV URAD	PREMO-ŽENJE, IMETJE	UDAREC ŽOGE MED LETOM	RAZVE-LJAVITEV ZAKONA, POGODBE	PERJE PRI REPI
				OBLAZI-NJENO LEŽIŠČE					
				ANTIČNO IME DANAŠNJE LJUBLJANE					
				PLOŠČAT OKRO-GEL PREDMET					
				AM. PESNIK EDGAR ALLAN					
SALEZI-JANSKI VESTNIK	ZAČIMBA ZA PICO	DEŽELA BEOTUJCEV OTROŠKA HOJA						SALEZI-JANSKI VESTNIK	
BARVILO IZ PLODOV TROPSKEGA DREVEŠA							KRATICA ZA ČEŠKO RUSKO ŽENSKO IME		
OTOK NA HRVAŠKEM				TAT, KRAD-LJIVEC					
TELIČEK				VNETJE SLUZNICE					
ZELO DELAVEN ČLOVEK					VOJAŠKA ENOTA	OTOK ČAROVNICE KIRKE			
IZOBČENJE IZ CERKVE						RDEČECVET-NI PLEVEL			
NEJC JEMEC			LOJNA BULA			AM. IGRALKA (RYAN)			
4. IN 2. SAMO-GLASNIK			KOŽNA RAZPOKA					VRSTA PREDPONE	
								MATEJ ARČON	

geslo križanke

pošljite do
10. junija 2015
na uredništvo
Salezijanskega vestnika

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej
2. nagrada: knjiga F. Bouchard, Don Bosko. Z močjo srca.
3. nagrada: knjiga T. Bosco, Dominik Savio
4. nagrada: Šmarnice o sv. Janezu Bosku
5. nagrada: strip M. Kovačič, Misijonar Andrej Majcen.

Rešitev križanke SV 2/2015

Mihael RUA

blaženi, goduje 29. oktobra, prvi don Boskov naslednik, dvakrat obiskal Slovenijo

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: Tončka JERAJ, Ig pri Ljubljani.
2. nagrada: knjiga F. Bouchard, Don Bosko - Z močjo srca: Natalija MOZETIČ, Renče.
3. nagrada: knjiga Toneta Ciglarja, Božji služabnik Andrej Majcen: Marija Čermelj, Ljubljana.
4. nagrada: strip Misijonar Andrej Majcen: Milena SAJE, Velika Loka.
5. nagrada: strip Dominik Savio: Marta GORNIK, Ribnica.

V VERŽEJ NA ODDIH

V Penzionu Mavrica vam nudimo prijetno preživljenje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo.

V tišini kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite, skupni prostori in igralnica pa nudijo možnost medsebojnega druženja.

penzion mavrica ***

Puščenjakova ulica 1 | 9241 Veržej
E: penzion.mavrica@marianum.si
S: www.marianum.si
T: 02 588 90 60 M: 051 370 377

Bled – Marijin dom

8.–10. maj: Duhovno-družabni vikend za animatorje v pripravi na poletni oratorij.
28.6.–3. julij: Duhovno počitniški teden za osnovnošolce.
17.–21. avgust: Duhovno počitniški teden za osnovnošolce.

Informacije in prijave: s. Martina Golavšek

Ljubljana Gornji trg

13.–17. julij: Angleški oratorij za osnovnošolce in otroke tujih državljanov, ki se začasno nahajajo v Sloveniji.

Informacije in prijave: s. Marija Imperl

Želumlje – Duhovne vaje, poletje 2015

25.–28. junij: 4.–7. razred
29. junij–2. julij: 8.–9. razred
3.–6. julij: zaključeni 9. razred in srednješolci

Informacije in prijave: Klemen Balažič

Uskovniški dnevi za odrasle (UDO)

23.–26. julij: Uskovniški dnevi za odrasle.

Informacije in prijave: donbosko.si/udo
uskovnica@gmail.com

Večeri DRG – duhovne ritmične glasbe

14. maj, četrtek, ob 20.00, v gradu Rakovnik, Ljubljana. Skupina Tvoj Glas bo predstavila svoj nov CD z naslovom Življenje.

Informacije: Boštjan Jamnik, Blažka Merkač

Uskovniška maša

21. maj, četrtek, na Rakovniku, ob 18.00. Za animatorje in udeležence Uskovniških tednov in postnih duhovnih vaj, za mlade salezijanskega mladinskega gibanja ...

Informacije: Boštjan Jamnik

Uskovniški tedni za mlade

1. teden: 12.–18. julij
2. teden: 26. julij–1. avgust
3. teden: 2.–8. avgust

Informacije in prijave: donbosko.si/ut
Boštjan Jamnik, Blažka Merkač

Veržej

Marijanišče Veržej in Center DUO sta pripravila pestro poletno ponudbo:

Za družine: 3.–10. julij: Oratorij za družine
Za otroke: 5.–9. julij: Kari kamp (za otroke iz socialno šibkejših družin)

12.–16. julij: RokoArt kamp
19.–23. julij: Nemški jezikovni kamp

2.–6. avgust: Nogometni kamp

16.–20. avgust: DanceArt kamp

Za mlade: 23.–27. avgust: FotoArt kamp

Informacije Grega Valič in Ivan Kuhar.

Prijave tudi na www.marianum.si

Sv. Primož nad Vuzenico

18.–22. avgust: Duhovno-počitniški teden za osnovnošolce. Preživeli ga bomo v spoznavanju življenja sv. Janeza Boska, v čudoviti naravi, v molitvi, v igri, v delavnicah, v druženju.

Informacije in prijave: s. Danijela Kordeš

Molivci za duhovne poklice in člani salezijanske družine

Duhovne vaje

9.–11. julij: VERŽEJ

16.–18. julij: KUREŠČEK

Za obe skupini velja: začetek v četrtek ob 18.00 s sv. mašo, sklep v soboto s kosilom.

Tema: don Bosko: ZA VAS ŽIVIM – ob 200-letnici njegovega rojstva. Lepo vabljeni!

Informacije in prijave: Ivan Turk

Salezijanski vestnik je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. V slovenskem jeziku je začel izhajati leta 1904. Danes SV po svetu izhaja v 57 izdajah, v 29 jezikih in v 131 državah.

MAJ–JUNIJ 2015, ŠT. 3
Skupna številka: 595, letnik 87
ISSN 0353–0477, dvomesečnik
Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska.

Urednik: Marjan Lamovšek

Uredniški odbor: Janez Potočnik, Ivan Turk, s. Marija Imperl, Janez Krnc, Marko Košnik

Lektorica: Jerneja Kovšca

Grafična zasnova: mati design

Računalniška postavitev: Salve, P. Belak

Foto naslovnica: Patricija Belak

Izdajatelj: Salezijanski inšpektorat

Založba: Salve d.o.o. Ljubljana

Tisk: Tiskarna Pleško

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE
Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun:

SI56 2420 0900 4141 717
sklic 300-01

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Lj.

PODATKI ZA STIK

Distribucija in stiki: Janez Potočnik

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik

Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

Telefon 01/42.73.028

E naslov vestnik@sdb.si

Spletna stran www.donbosko.si

DUŠA – DUhovna Šola za Animatorje na Rakovniku.

19. maj, torek. Enoletni program za udeležence in za druge mlade iz Salezijanskega mladinskega gibanja (Uskovniški tedni, postne duhovne vaje, oratorij, bivši gimnazijci in animatorji Želumlje, salezijanski mladinski centri ...): starejše dijakke, študente in mlade v poklicih. Srečanje se začne ob 19.00 in traja približno do 21.30.

Informacije in prijave: Boštjan Jamnik, s. Marija Imperl

ORATORIJ 2015

Hočem biti svet. Dominik Savio

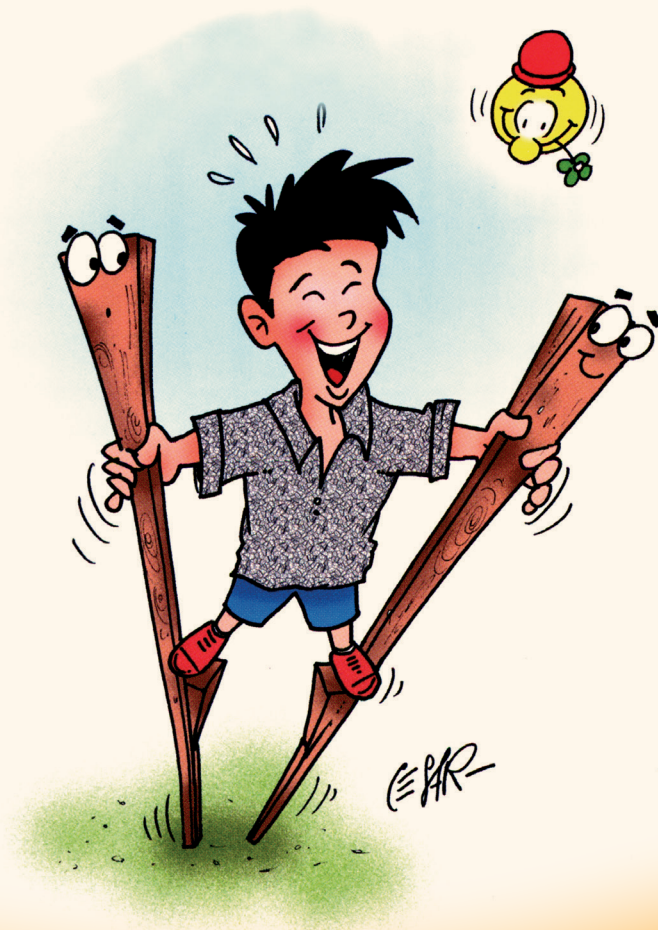
KJE IN KDAJ:

www.oratorij.net

Klemen Balažič, Želumlje 46, 1291 Škofljica, tel.: 031/468.974, majcnov.dom@gmail.com
s. Martina Golavšek, Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 04/57.41.075 ali 031/443.771; md.bled@gmail.com
s. Marija Imperl, Gornji trg 21, 1000 Ljubljana, 041/982.866, imperl.marija@gmail.com
Boštjan Jamnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel.: 031/486.554, bostjan.jamnik@salve.si
s. Danijela Kordeš, Vorančeva 19, 2360 Radlje ob Dravi; 041/293.883, dani.kordes@gmail.com
Marko Košnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 051/337.556, marko.kosnik@salve.si
Ivan Kuhar, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/654.778, center.duo@marianum.si
Blažka Merkač, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239 smp@salve.si
Gašper Otrin, Engelsova 66, 2000 Maribor, tel. 041/558.310, gasper.sdb@gmail.com
Ivan Turk, Troštova 12, 12912 Ig, tel. 031/358.018; ivan.turk@salve.si
Grega Valič, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 041/261.870, gregavalic@yahoo.com

Hodulje

Imava leseno telo. Narejeni sva iz dveh dolgih in ozkih palic. Vse življenje sva zabavali fante iz oratorija. Generacije in generacije otrok so se z nama naučile hoditi pol metra nad zemljo. Fantje so se z nama sprehajali v svojem malem svetu kot pravi velikani.

Don Bosko naju je dal narediti pri najboljšem lokalnem mizarju in plačal je celo v naprej. V mizarški delavnici sva sanjali o svetu zabave. Gledalce. Ploskanje. A sanje so se kmalu razblinile. Znašli sva se v rokah stotine otrok, katerih edina želja je bila igra in zabava. Jemali so nama moči. Družbo so nama delali obroči, keglji, žoge, vrvi, vreče in drugi predmeti za prosti čas.

Čeprav sva se don Bosku upirali, se je dotaknil najinega lesenega srca. Prepričal naju je že s pogledom. Kako bi mogli zavrniti igranje z njegovimi malimi delavci? Vsi so morali delati več kot 12 ur na dan za bedno plačilo. Sva se pač prilagodili položaju.

Čez nekaj mesecev sva doživeli krizne selitve. Ker don Bosko ni mogel najti stalnega prostora za zbiranje svojih fantov, so se vsako nedeljo zbrali kje drugje. Zabavati sva jih morali tako na travnikih kot na cestah ali trgih. Don Bosko naju je spomnil na Jezusov križ, na katerem je toliko trpel, a nama pustil svobodo izbire. Le opozoril naju je: »Če se kakšen fant ne bo mogel igrati z vama in bo postal kradljivec ter pristal v zaporu, bo to samo vajina krivda. Zapomnita si to!« Utihnili sva, se umirili

in mu zvesto sledili. Tako sva prišli do Pinardijeve lope. Po vseh selitvah sva dobili stalno mesto in travnik za igranje. Otroci so postali edini smisel najinega življenja in don Boska nisva nikoli zapustili.

A tudi hodulje se postaramo. Po mnogih oljnih pleskanjih naju je don Bosko, če lahko temu tako rečeva, poslal v pokoj. Zdaj počivava v oratorijski mizarški delavnici. Nestrpno čakava na roke kakšnega rokodelca, ki naju bo uporabil in spremenil. Kdo ve, mogoče iz naju napravi lepe križe, ki bodo krasili šolske prostore, kjer don Boskovi fantje rastejo v modrosti in vednosti ter sanjajo o boljši prihodnosti.

José J. Gómez Palacios

